Prima instanţă: Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni (jud. Svetlana Bîcu)
Dosarul nr. 2r-497/25
(2-25015695-02-2r-12032025)

D E C I Z I E

23 februarie 2026 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

examinând, fără citarea părţilor, recursul declarat de recurenta Olesea Țurcanu, reprezentată de avocatul Lucia Maier, împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 12 februarie 2025, prin care s-a admis asigurarea acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Vladimir Țurcanu împotriva Olesei Țurcanu privind desfacerea căsătoriei și recunoașterea proprietății în devălmășie asupra imobilelor,-

a c o n s t a t a t:

Poziţia instanţei de fond:

1. La 6 februarie 2025, reclamantul Vladimir Țurcanu, reprezentat de avocatul Andrei Tarîța, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Olesei Țurcanu privind desfacerea căsătoriei și recunoașterea proprietății în devălmășie asupra imobilelor. Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, a depus o cerere prin care a solicitat asigurarea acțiunii.
2. Prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 12 februarie 2025, s-a admis cerința de asigurare a acțiunii. S-a aplicat sechestru pe bunurile imobile situate în _____, număr cadastral _____ și număr cadastral _____.

Solicitarea recurentului:

3. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 3 martie 2025 prin intermediul poștei electronice, recurenta Olesea Țurcanu, reprezentată de avocatul Lucia Maier, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 12 februarie 2025, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii instanței de fond, cu soluționarea problemei în fond prin respingerea cererii de asigurare a acțiunii.

Argumentele părţilor:

4. În motivarea recursului s-a indicat, că nu este de acord cu încheierea instanței de fond, o consideră ca fiind ilegală și neîntemeiată, emisă contrar circumstanțelor reale ale cauzei.

Notează că, la caz instanţa de judecată a fost dispus un sechestru asupra întregilor bunuri imobile fără a cunoaște care este valoarea acestuia şi reieşind din valoarea acestuia, în acest sens, lipsind partea pârâtă la caz, de alte remedii juridice cum ar fi cauțiunea sau să cunoască limita pretențiilor evaluată în bani la momentul depunerii acţiunii, fapt care trebuia probat de către reclamant la depunerea acţiunii, şi inclusiv prin plata taxei de stat. Fiecare soț răspunde pentru obligaţiile proprii cu bunurile proprietate personală şi cu cota-parte din proprietatea în devălmășie. Concomitent, reieşind din esența prevederilor art. 24 din Codul familiei, soții urmează să răspundă cu întreg patrimoniul lor pentru obligaţiile care au fost asumate în interesul familiei, fie şi numai de către unul din ei, dacă prin aceasta au sporit bunurile comune ale lor. Prin urmare, judecătorul sau instanţa de judecată, examinând cererea de asigurare, urmează să verifice în fiecare caz concret natura apariției obligațiunilor pârâtului, proveniența bunului sechestrat şi regimul de proprietate al lui (personală, comună), perioada dobândirii şi în dependență de aceasta să decidă.

Susține că, ținând cont de faptul că temeiurile asigurării acţiunii nu sânt enumerate expres în art. 174 CPC, urmează ca judecătorul să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. La pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, instanțele vor verifica: - raționalitatea şi temeinicia cerinţelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; - probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii; - dacă există periculum in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); - asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate; - preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; - în ce măsură modalitatea de asigurare a acţiunii solicitate e în corelație cu obiectul acţiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Afirmă că, la caz, bunul supus sechestrului a fost dobândit prin contractul de donație nr. 25.04.2018 de către pârâtă de la părinții acesteia, care dețineau întreg bun imobil în urma unei tranzacții de vânzare-cumpărare în anul 2015. Mai mult, chiar însăşi reclamantul/intimat a fost parte semnatară a contractului reprezentând prin procură interesele părinților Olesei Țurcanu. De altfel, nici în acţiunea înaintată, nici din încheierea recepţionată, nu a desprins argumente pertinente şi concludente, confirmate prin probe privind necesitatea aplicării sechestrului pe bunurile imobile menționate, ori simpla invocare că va face posibilă executarea unei eventuale hotărâri de judecată nu poate fi reținută fără a fi administrate un

minim probatoriu în acest sens. Mai mult ca atât, s-a aplicat asigurarea acţiunii pe întreg bunul, pretins a fi litigios, necâtând la faptul că se dorește a partaja a câte ½ cotă parte, ceea ce face ilogic, în esență fiind depășită valoarea de asigurare a acţiunii cu cerințele acţiunii.
Punctează că, reclamantul la depunerea cererii de chemare în judecată, a depus cererea de asigurare a acţiunii fără a confirma necesitatea aplicării măsurilor asigurătorii solicitate prin înscrisuri corespunzătoare, astfel încât nu este satisfăcută cerința privind justificarea aplicării măsurilor solicitate, or, scopul acestei instituții este de a conserva o anumită situație legală sau de fapt pentru a proteja drepturile părții interesate, drepturi tangențiale cu obiectul litigiului.
Subliniază că, în speţă, neaplicarea măsurii de asigurare a acţiunii nu poate influența şi nu poate face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătoreşti de admitere a acţiunii. Instanţa urmează să remarce că, demersul de aplicare a măsurilor asigurătorii urmează a fi respins şi din considerentul că neaplicarea măsurilor de asigurare, în forma solicitată, nu ar putea avea careva consecințe, care ar produce dificultăți în executarea eventualei hotărâri judecătoreşti de admitere a acţiunii şi nu are cum afecta eficacitatea actului de justiție.
Prin urmare, solicită admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii instanței de fond, cu soluționarea problemei în fond prin respingerea cererii de asigurare a acțiunii.

5. Potrivit fișei de repartizare a dosarului, cauza a fost repartizată spre examinare în ordine de recurs, judecătorului Ana Panov în mod automat-aleatoriu la 12 martie 2025.

Aprecierea instanţei de recurs:

6. Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul consideră recursul drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.
7. În conformitate cu articolele 423, 424 alin. (1) şi 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.
8. În conformitate cu prevederile art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii, recurentul respectând acest termen.
9. În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să

respingă recursul şi să menţină încheierea.

10. Colegiul punctează că cadrul legal pertinent, şi anume art.174 Cod de procedură civilă, privind temeiurile asigurării acţiunii:

(1) La cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătoreşti.

(2) La dispunerea măsurilor de asigurare a acţiunii în litigiile care pot viza competenţele Băncii Naţionale a Moldovei sau pe cele ale Comisiei Naţionale a Pieţei Financiare, instanţa de judecată aplică *mutatis mutandis* prevederile art.11^1 alin.(2)–(5) şi (7) din Legea nr.548-XIII din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Naţională a Moldovei sau prevederile art.23 alin.(2)–(8) şi (11) din Legea nr.192-XIV din 12 noiembrie 1998 privind Comisia Naţională a Pieţei Financiare, după caz. În aceste litigii nu pot fi dispuse măsurile de asigurare a acţiunii prevăzute la art.175 alin.(1) lit.b) şi c) şi alin.(2) din prezentul cod.

11. Conform prevederilor art.175 Cod de procedură civilă cu privire la măsurile de asigurare a acţiunii:

(1) În vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept:

a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane;

a^1) să noteze acţiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pîrîtului;

b) să interzică pîrîtului săvîrşirea unor anumite acte;

c) să interzică altor persoane săvîrşirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pîrît sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el;

d) să suspende vînzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acţiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar);

e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

(2) Judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acţiunii.

(3) În cazul încălcării interdicţiilor specificate la alin.(1) lit.b) şi c), vinovaţilor se aplică o amendă de la 10 la 20 de unităţi convenţionale. Pe lîngă aceasta, reclamantul poate cere vinovaţilor reparaţia prejudiciilor cauzate prin neexecutarea încheierii judecătoreşti de asigurare a acţiunii.

(4) Sechestrul sau interdicţia aplicată în privinţa unui drept înregistrat într-un registru de publicitate prevăzut de lege nu împiedică titularul dreptului să încheie acte juridice de dispoziţie cu privire la drept, cu condiţia că actul juridic stipulează expres că este încheiat sub condiţia suspensivă a ridicării sechestrului sau interdicţiei. În acest caz, dreptul dobînditorului doar se înregistrează provizoriu.
(5) Nu pot fi puse sub sechestru, inclusiv în procesele de insolvabilitate, acţiunile emise de bănci, care cad sub incidenţa dispoziţiilor art.45 alin.(4), art.46 alin.(4), art.52 alin.(1) lit.b) şi c), alin.(2), alin.(3), alin.(6) şi art.52[1] din Legea nr.202/2017 privind activitatea băncilor. În cazurile prevăzute de prezentul alineat, pot fi puse sub sechestru mijloacele băneşti rezultante din înstrăinarea acestor acţiuni.
(6) Instanţa de judecată nu poate dispune, inclusiv în procesele de insolvabilitate, măsuri de asigurare a acţiunii care au drept obiect sau efect interzicerea înstrăinării obligatorii a acţiunilor emise de bănci, care cad sub incidenţa dispoziţiilor art.45 alin.(4), art.46 alin.(4), art.52 alin.(1) lit.b) şi c), alin.(2), alin.(3), alin.(6) şi art.52[1] din Legea nr.202/2017 privind activitatea băncilor.”

12. Din suportul probatoriu prezent la materialele cauzei rezultă că la 6 februarie 2025, reclamantul Vladimir Țurcanu, reprezentat de avocatul Andrei Tarîța, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Olesei Țurcanu privind desfacerea căsătoriei și recunoașterea proprietății în devălmășie asupra imobilelor. Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, a depus o cerere prin care a solicitat asigurarea acțiunii.
13. Colegiul remarcă, că asigurarea acţiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare dispuse de către judecător sau instanţa de judecată la solicitarea părţii interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătoreşti definitive și aceste măsuri au următoarele particularităţi: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului şi urmează să fie în concordanţă cu obiectul acţiunii.
14. Prima instanță a ținut cont de acest deziderat și, pornind de la circumstanțele litigiului, fără a prejudicia fondul cauzei, a admis cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, cu aplicarea sechestrului pe bunurile imobile situate în *****, număr cadastral ***** și număr cadastral *****.
15. Prin urmare, este evident că aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii în cauza dată, ar asigura realizarea „de facto” a preîntâmpinării apariției impedimentelor la executarea eventualei hotărâri.
16. Colegiul notează că, instanța de fond corect a admis cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, ținând cont de faptul că, lipsa măsurii asiguratorii, având în vedere circumstanțele invocate de solicitant, precum și natura litigiului, poate crea dificultăți serioase în executarea unei hotărâri

judecătorești, or, reclamantul-intimat Vladimir Țurcanu a motivat suficient de argumentat și convingător necesitatea aplicării măsurii de asigurare.

17. În accepțiunea Colegiului, în speță, asigurarea acțiunii este necesară și dictată în virtutea următoarelor argumente, și anume: asigurarea acţiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare dispuse de către judecător sau instanţa de judecată la solicitarea părţii interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente (chestiunea privind aplicarea sau refuzul aplicării lor se soluționează rapid şi într-o procedură simplificată); au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acţiunii.
18. Concomitent, instanţa de recurs menționează că, recurentul, contrar prevederilor art. 432 din Codul de procedură civilă, în cererea de recurs, nu a invocat nici un argument întemeiat, care ar combate concluziile din încheierea atacată şi nu a prezentat careva motive ce ar face pasibil casarea încheierii supuse recursului.
19. Colegiul remarcă că măsura de asigurare s-a aplicat în scopul prevenirii unor pagube iminente.
20. Respingând recursul, Colegiul pune în evidență și prevederile CEDO. Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art.6§1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (*cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*).
21. Subsecvent, instanţa de recurs relevă că, conform jurisprudenței CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991*), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.
22. În virtutea celor expuse, Colegiul respinge, ca fiind nefondate și lipsite de pertinență, toate alegațiile recurentei.
23. Așadar, având în vedere faptul că, încheierea primei instanțe la data pronunțării este întemeiată şi legală, iar argumentele invocate de către recurent neîntemeiate, instanţa de recurs reiterează concluzia de a respinge recursul declarat şi a menţine încheierea primei instanţe.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de recurenta Olesea Țurcanu, reprezentată de avocatul Lucia Maier, ca fiind neîntemeiat.

Se menține încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 12 februarie 2025, prin care s-a admis asigurarea acțiunii.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul: Ana Panov

Judecătorii: Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan